

RAKENTAMISTAPA-OHJEET YLIKIIMINKI, KIRKONKYLÄ

LITTVÄT ASEMAKAAVAAN:
KIRKONKYLÄN ASEMAKAAVAN MUUTOS JA
LAAJENNUS, KV hyvä. 21.2.2006 § 16

RAKENTAMISOHJEET HYVÄKSYTY KH 23.10.2006 § 241

Ulla Rintamäki, pöytäkirjanpitäjä

Sisällys

1 Yleistä	3
1.1 korjausrakentaminen	3
1.1.1 Vanhan rakennuksen hoito, kunnossapito ja korjaaminen	3
1.1.2 Asuinrakennusten laajentamistapaohjeita	4
1.2 Uudisrakennusten sijoittaminen rakennuspaikalle	6
1.2.1 Täydennysrakentaminen vanhassa pihapiirissä	6
1.2.2 Rakentaminen avoimelle alueelle ja metsän reunaan	7
1.2.3 Rakennusten sijoittaminen tontille ja rakentaminen raitin varrelle	7
1.2.4 Rakennusten sijoittaminen rinteeseen.....	8
2 Ylikiimingin keskustaajaman rakentamistapaohjeet	11
2.1 Runkosyvyys ja kattomallit	11
2.2 Materiaalit ja yksityiskohdat.....	12
2.3 Väritys	13
2.4 Harjutien ympäristö	14
2.5 Kortteli 38 tontti 5 ja 2, kortteli 29 tontti 1 (Marttilantien ympäristö)	16
2.6 Kirkkotie	18

1 Yleistä

Kun uutta rakennusta suunnitellaan vanhaan, jo rakennettuun ympäristöön, on aina otettava huomioon paikan persoonalliset piirteet ja luonne. Uusien rakennusten tulee noudattaa olemassa olevan rakennuskannan vallitsevia piirteitä. Uudisrakennuksen sijainnin, muodon, mittasuhteiden, materiaalien ja värityksen tulee sopeutua luontevasti kyläkuvaan. Yhtäläiset rakennusmateriaalit ja väritystavat ovat tärkeitä kyläkuvan kannalta ja selkiyttävät sitä.

Uudisrakennusten ei kuitenkaan tarvitse alistua vanhalle. Uusi saa näyttää uudelta, ja rakennusohjeilla ei ole tarkoitus estää kehitystä, vaan antaa suuntaviivat yhtenäisen taajamakuvaan muotoutumiselle. Jotta rakennus sopisi ympäristöönsä hyvin, jokainen rakennus tulisi suunnitella yksilöllisesti, ja ottaa huomioon tontin muodot, kasvillisuus ja ympäristön rakennuskanta. Onnistunut lopputulos vaatii suunnittelijalta alueen identiteetin ja perinteen tuntemusta. Valmistalotehtaiden tyyppitalojen sovittaminen olemassa olevaan kyläympäristöön on vaikeaa ja onnistuu vain erittäin huolellisen talomallin valinnan ja suunnittelun avulla.

Vanhaan suomalaiseen maalaiskylään rakennettaessa rakennusten mittasuhteet on suunniteltava tarkoin. Perinteisesti rakennukset ovat olleet rungoltaan pitkiä ja kapeita. Uudet leveärunkoiset rakennukset, joilla ei ole selkeää pituussuuntaa, erottuvat usein selvästi ympäristön muista rakennuksista ja rikkovat yhtenäistä kyläkuva.

Lisäksi perinteiseen suomalaiseen kyläympäristöön rakennettaessa on erityisesti vältettävä alueelle vieraita elementtejä, kuten esimerkiksi holvikaaria, sveitsiläistyylisiä parvekkeita, yms. Myöskään ylenpalttinen koristeellisuus ei kuulu suomalaiseen maalaisrakentamiseen.

1.1 Korjausrakentaminen

1.1.1 Vanhan rakennuksen hoito, kunnossapito ja korjaaminen

Korjaamisessa on erilaisia vaihtoehtoja normaalista ylläpidosta ja kunnostuksesta rakennuksen käyttötarkoituksen muutokseen ja laajentamiseen. Korjaustarve on aina määriteltävä tapauskohtaisesti.

Rakennuksen säilymisen kannalta sopiva käyttötarkoitus on erittäin tärkeää. Mieluummin sopeutetaan käyttö rakennukseen kuin muokataan rakennus uuteen käyttöön. Kuitenkin mikä tahansa tilapäinenkin käyttö on parempaa kuin tyhjiin jättäminen. Tyhjiin olevaakin rakennusta tulee huoltaa ja ylläpitää. Muun muassa lehtien poisto katolta ja kouruista, ulkoverhouksen kunnostus, vesikatteen paikkaus ja uusiminen, ikkunoiden ja vesilistojen kunnossapito on hoidettava, vaikka rakennus olisi tyhjiin.

Jatkuva kunnossapito on edullisempaa kuin huonoon kuntoon päässeeseen rakennuksen laaja peruskorjaus. Kun korjaus tehdään heti tarpeen ilmaantuessa, eivätkä rikkoutumat ehdi aiheuttaa laajoja vaurioita ja korjaustoimenpiteen pysyvät ylläpitoluonteisena. Ensin poistetaan vaurion aiheuttaja ja sitten korjataan aiheutuneet vauriot. Erityisen tärkeää on huolehtia vesikatteen kunnosta. Vuotava vesikate voi aiheuttaa nopeasti laajoja vaurioita, joiden korjaaminen on kallista.

Ylikorjaamista tulee välttää. Vanhaa ei saa korjata uudeksi vaihtamalla rakenteet ja materiaalit uusiin, sillä vanhan rakennuksen arvo ja viehättävyys perustuu juuri vanhoihin, kauniisti patinoituneisiin materiaaleihin ja siroihin detaljeihin. Vanha rakennusosa

kannattaa mieluummin korjata kuin korvata uudella. Uuteen rakennusosaan sijoittaminen ei useinkaan maksa itseään takaisin esimerkiksi energian kulutuksen näkökulmasta, mutta vanhemman historiallisen rakennuksen arvo saatetaan menettää tarpeettomasti ylikorjaamalla.

Perustuksia korjattaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota routaeristykseen ja vesien johtamiseen pois rakennuksen läheltä maanpinnan kallistusten sala- ja pintaosien avulla. Jos rakennuksessa on tuulettuva alapohja, tulee lattian ryömintätilan tuuleuksesta huolehtia. Tuuletuksilukut suljetaan syksyllä joen jäätyessä ja avataan keväällä jäidenlähtöaikaan. Jos lattiaa lisälämmöneristetään, on eristemateriaalin valintaan kiinnitettävä erityistä huomiota. Lattiavedon poistamiseen riittää usein tiiviyn parantaminen.

Vanhojen rakennusten vesikatot on pyrittävä korjaamaan sillä samalla materiaalilla, jota ne ovat olleet. Jos vanhan rakennuksen kate joudutaan uusimaan kokonaan, suositeltavat katemateriaalit ovat katon alkuperäisen materiaalin ohella kolmiorimahuopa ja saumattu pelti. Suuriprofiilisia peltikatteita tulee välttää vanhassa, perinteisessä rakennusympäristössä. Uudemmissa asuinalueilla kannattaa noudattaa olemassa olevien rakennusten materiaalien linjaa.

Seinärakenteiden lisälämmöneristyksessä on, varsinkin vanhempien rakennusten kohdalla, syytä kiinnittää huomiota seinän ilmansulkujen oikeaan sijoittamiseen ja uuden eristyskerroksen paksuuden vaikutukseen rakennuksen ulkonäköön. Ulkopuolisen lisälämmöneristuksen yhteydessä tulee ikkuna- ja ovikarmit siirtää alkuperäiseen tapaan lähelle julkisivupinnan tasoa ja räystäitä tulee tarvittaessa jatkaa. Suositeltavinta on tehdä lisälämmöneristys rakennuksen sisäpuolelle.

Jos julkisivun puuverhous joudutaan uusimaan, tulee uusi lauta tehdä profiililtaan vanhan mukaisesti. Pitkäaikaiskestävä julkisivulaudoitus saadaan käyttämällä vähintään 25 mm, mieluummin 28 mm paksua lautaa. Julkisivun uusintamaalauksessa tulee kunnioittaa rakennuksen alkuperäistä väritystä ja ottaa huomioon ympäristön rakennuksissa käytetyt värit. Lisäksi on syytä kiinnittää huomiota maalaus käsittelyyn; maali on valittava vanhan maalin mukaisesti. Hyviä vaihtoehtoja ovat keitto- ja öljymaalit. Muovimaalit eivät sovellu puuverhouksen ulkomaalaukseen.

Jos peruskorjauksen yhteydessä vaihdetaan vanhoja rakennusosia uusiin (esimerkiksi ovia ja ikkunoita), tulee uusien osien olla tehty vanhan mallin mukaisesti. Ikkunoiden puitejaon tulee pysytellä rakennuksen alkuperäisessä linjassa ja esimerkiksi ruutuikkunoita ei pidä vaihtaa yksiruutuisiksi eikä yksiruutuisia ikkunoita kannata yleensä muuttaa jaetuiksi. Korjausrakentamisessa saa parhaiten rakennukseen istuvan lopputuloksen pysymällä mahdollisimman uskollisesti rakennuksen alkuperäisessä tyyliässä.

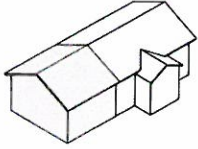
Kuten muussakin rakentamisessa, on korjausrakentamisessa syytä käyttää ammattiosaajia, niin suunnittelussa kuin rakentamisessa.

1.1.2 Asuinrakennusten laajentamistapaohjeita

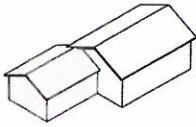
Lisätilaa tarvittaessa kannattaa ennen päärakennuksen laajentamista selvittää, voidaanko tarvittavat tilat sijoittaa olemassa oleviin piharakennuksiin tai voiko ullakon ottaa käyttöön.

Rakennusta laajennettaessa tulee uusi osa sopeuttaa vanhaan osaan hienovaraisesti muotojen, mittakaavan ja materiaalien avulla. Laajennusosassa tulee mahdollisuuksien mukaan noudattaa alkuperäisen rakennuksen piirteitä, kuten kattokulmaa, ikkunatyyppiä, pintamateriaalia ja väritystä. Uusi osa saa näyttää uudelta, mutta se ei saa olla

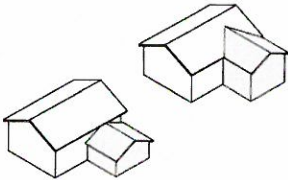
tarpeettomasti ristiriidassa vanhan kanssa. Sen tulee olla luonteva ja sopusuhtainen lisä vanhaan rakennukseen, mutta ei hallitseva elementti.

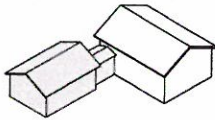
Jos tontilla on tilaa, suositeltavin laajennustapa on jatkaa rakennusta harjan suunnassa, joko saman korkuisena kuin vanha osa tai matalampana.

Yksikerroksinen pituussuunnassa nurkasta jatkettu laajennusosa.

Matala tai korkeampi laajennusosa pitkällä sivulla tai kuistin laajennus.

Laajennus nivelosan avulla.

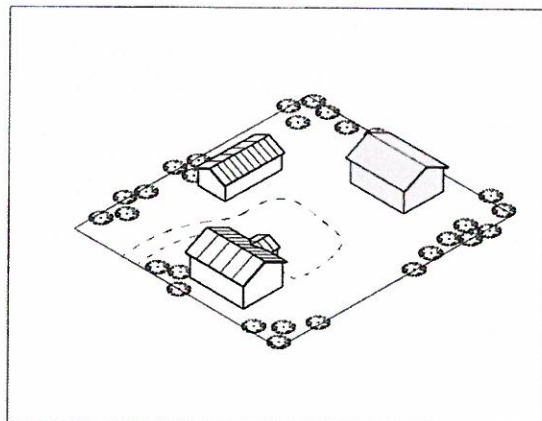
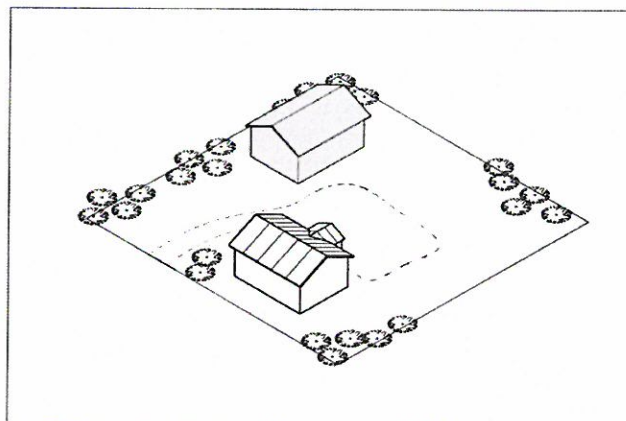
Loivan kattomuodon korottaminen ja jyrkentäminen sekä ullakon käyttöönotto ovat vanhassa ympäristössä usein paras tapa saada lisätilaa. Jos tasakattoinen talo muutetaan harjakattoiseksi, on talon mittasuhteet suunniteltava huolella.

Kuva 1. Suositeltavia laajennustapoja.

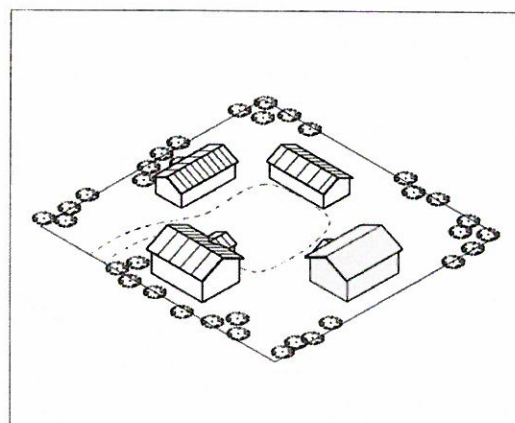
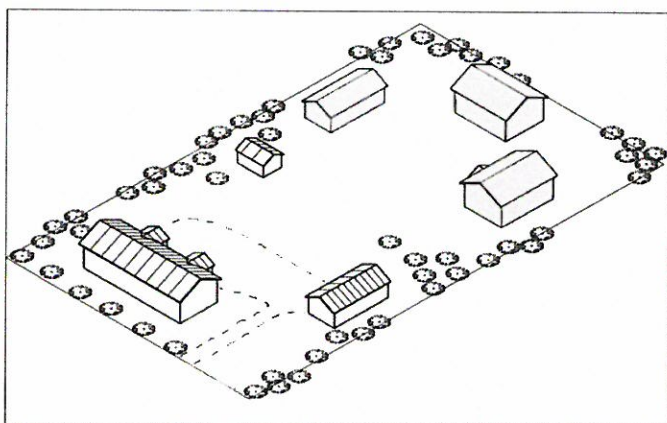
1.2 Uudisrakennusten sijoittaminen rakennuspaikalle

1.2.1 Täydennysrakentaminen vanhassa pihapiirissä

Vanhan asuinrakennuksen läheisyyteen rakennettaessa tulee uudisrakennus sijoittaa siten, että se täydentää pihapiiriä. Jos pihapiiristä puretaan huonokuntoisia, käytöstä poistuneita rakennuksia, tulee uudisrakennus sijoittaa mahdollisuuksien mukaan purettavan rakennuksen paikalle, jolloin se täydentää vanhan pihapiirin. Piharakennukset ja kasvillisuus kannattaa säilyttää rakennettaessa uutta vanhalle paikalle. Näin pihapiiri säilyy suojaisana. Ennen uudisrakentamista tulee aina ensin selvittää, onko tilantarpeita mahdollista tyydyttää rakennusten sisäisin muutoksin.

 uudisrakennus

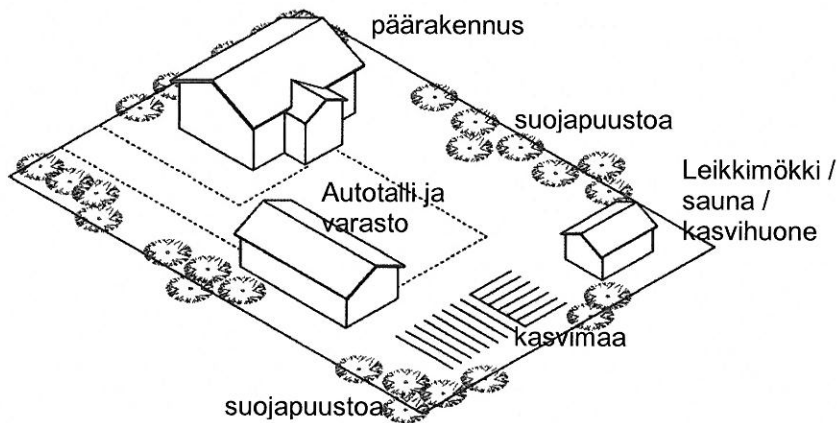

Kuva 2. Uudisrakentaminen vanhaan pihapiiriin.

Rakennettaessa kulttuurihistoriallisesti arvokkaaseen ympäristöön tai maisemallisesti tärkeään, laajalle näkyvään pihapiiriin on uudet rakennukset alistettava kokonaisuudelle. Uudisrakennuksen tulee olla massoitteeltaan ja väritykseltään sellainen, että pihapiirin vanhat päärakennukset säilyttävät asemansa maisemassa. Jos esimerkiksi vanha päärakennus on erivärinen kuin piharakennukset, tulee uudisrakennusten olla väritykseltään piharakennusten kaltaisia. Uudet rakennukset eivät myöskään saa olla vanhaa päärakennusta korkeampia.

1.2.2 Rakentaminen avoimelle alueelle ja metsän reunaan

Avoimelle alueelle rakennettaessa tulee suunnittelun ja toteutuksen laadun olla erittäin korkeaa. Perinteisesti avoimella alueella olevat rakennukset muodostavat tiiviitä pihapiirejä viljelymaiseman keskelle. Rakennukset tulee sijoittaa pihapiiriksi. Aputilat, kuten autotallit ja varastot, sijoitetaan erillisiin rakennuksiin, joiden sijoittelulla ja kasvillisuuden avulla muodostetaan tiivis pihapiiri.

Kuva 3. Rakennusten sijoittaminen tontille.

Rakennusten ja kasvillisuuden avulla luodaan selkeä raja pihalle ja pelto-alueen välille. Puuistutuksissa käytetään alueella luontaisesti esiintyviä lajeja. Istutusten sijoittelussa hyödynnetään olemassa olevien metsiköiden ja puuistutusten linjauksia niitä jatkamalla, esimerkiksi siten, että uudet ja olemassa olevat puut muodostavat yhtenäisen metsänrajan tai puurivin.

Metsän reunaan rakennettaessa rakennukset sijoitetaan niin syväälle metsän puolelle, että metsänraja ei tarvitse rikkoa. Reunavyöhykkeen puustoa voi kuitenkin karsia valoisuuden ja näkymien lisäämiseksi. Puusto suojaa pihaa tuulisuudelta ja säilyttää metsän reunavyöhykkeen yhtenäisyyden. Jos rakennus sijoitetaan metsän reunavyöhykkeen eteen, muodostetaan istutusten avulla rakennusten ympärille suojapuustoa.

1.2.3 Rakennusten sijoittaminen tontille ja rakentaminen raitin varrelle

Päärakennukset tulee sijoittaa tontille siten, että ne rajaavat tiiviisti tielinjaa ja niiden pitkä sivu on tielinjan suuntaisesti. Varsinkin Harjutien yhteydessä katutilan muotoutumiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. (Rakennukset tulee harjutien kohdalla sijoittaa 3 - 6 metrin päähän tiestä. Ks. asemakaava. Kaavassa on määritelty rakennusalan sivu, johon rakennukset on rakennettava kiinni.)

Asuinrakennusten sisäänkäynti on pyrittävä sijoittamaan pihanpuolelle. Ydinkeskusta-alueella vanhalta pappilalta S-marketille saakka pääsisäänkäynti on luontevinta sijoittaa kadunpuolelle.

Varastot ja autopaikat tulee sijoittaa siten, että tonteille syntyy luonteeltaan yksityisiä pihapiirejä. Piharakennukset sijoitetaan tontille joko tielinjan suuntaisesti tai päätä sitä vasten. Varastojen ja piharakennusten päädyt tien laidassa elävöittävät tiemaisemaa, varsinkin jos itse päarakennuksen rakennusmassa tielinjassa on pitkä.

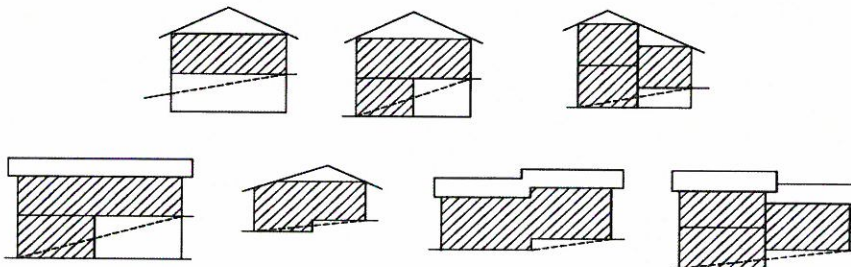
Jos rakennusten sijoittaminen rajaamaan tietä ei ole mahdollista, on tielinja rajattava kasvillisuudella. Kuusi- ja pensasaidat ovat alueelle tyypillisiä ja luontevia tontin rajauskeinoja. Rinteeseen rakentaessa niitä tulee kuitenkin käyttää harkiten, ettei tuuhea ja korkea aita peitä maisemaa harjulta ympäristöön. Puurivi ei peitä maisemaa yhtä tehokkaasti kuin tiheä pensasaita ja on jopa tyypillisempi elementti Ylikiimingin taajamakuvasa kuin kuusi- tai pensasaita.

Suojaisa piha-alue pyritään muodostamaan rakennusten avulla. Jos pihapiiriä ei pystytä muodostamaan piharakennusten ja rakennelmien avulla, voidaan avuksi käyttää myös istutuksia. Keskustaaajamassa suositellaan käytettäväksi alueella esiintyviä ja perinteisesti käytettyjä kasvilajeja. Puista alueelle sopivat esimerkiksi kuusi, lehtikuusi, koivu ja pihlaja. Pensasistutuksiin ja aidoiksi sopivat muun muassa siperianhernepensas, tuomipihlaja, leikattu kuusi, syreeni ja erilaiset marjapensaat, kuten herukat.

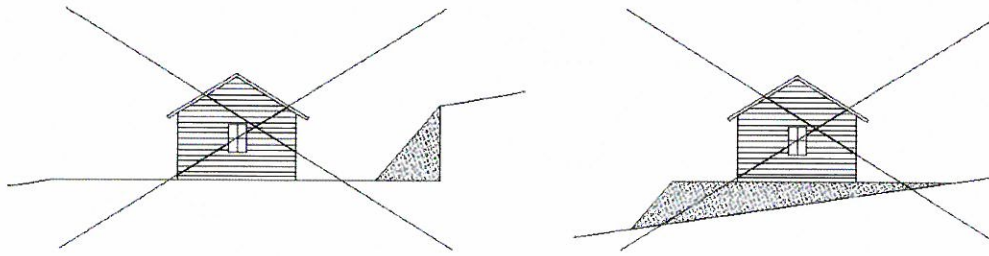
1.2.4 Rakennusten sijoittaminen rinteeseen

Rakennukset on porrastettava rinteeseen mukaisesti. Maanpinnan luonnollista korkeustasoa ei saa muuttaa pengertämällä, ainoa poikkeus on perustuksiin liittyvä pengertäminen korkeintaan puolella metrillä (ks. asemakaava). Pidempien rakennusten, kuten rivi- ja pienkerrostalojen, rakennusmassan porrastamiseen rinteeseen mukaisesti tulee kiinnittää erityistä huomiota.

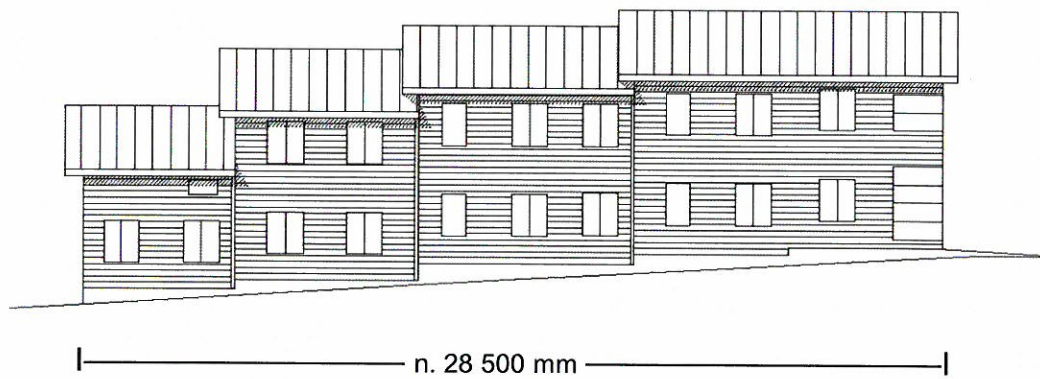
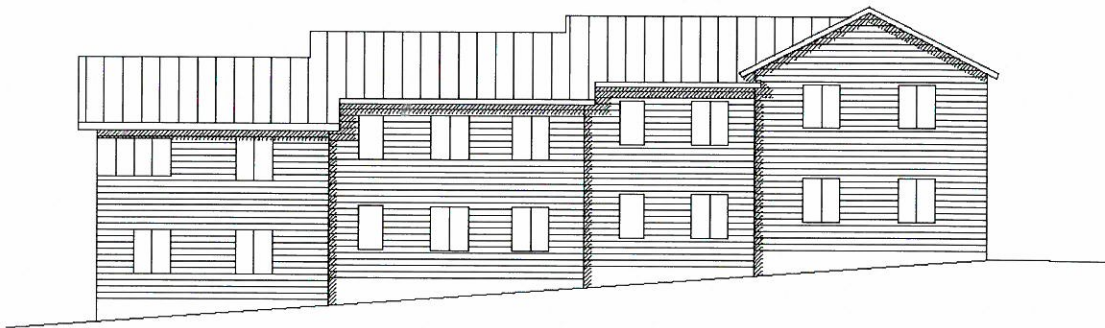
Pihapiirin sijoittamisessa rinteeseen tulee ottaa huomioon vallitsevat ilmansuunnat, rakennuspaikan muoto ja kaltevuus. Asuinrakennus pyritään sijoittamaan pihan korkeimmalle kohdalle ja piharakennukset matalammille sivuille siten, että ne antavat suojaa mutta eivät estä näkymiä.

Kuva 4. Esimerkkejä rakennuksen sijoittamisesta rinteeseen.

Kuva 5. Esimerkkejä vääränlaisesta maaston pengertämisestä.

Kuva 6. Esimerkkejä rivi- tai pienkerrostalon sijoittamisesta rinteeseen, katujulkisivu.

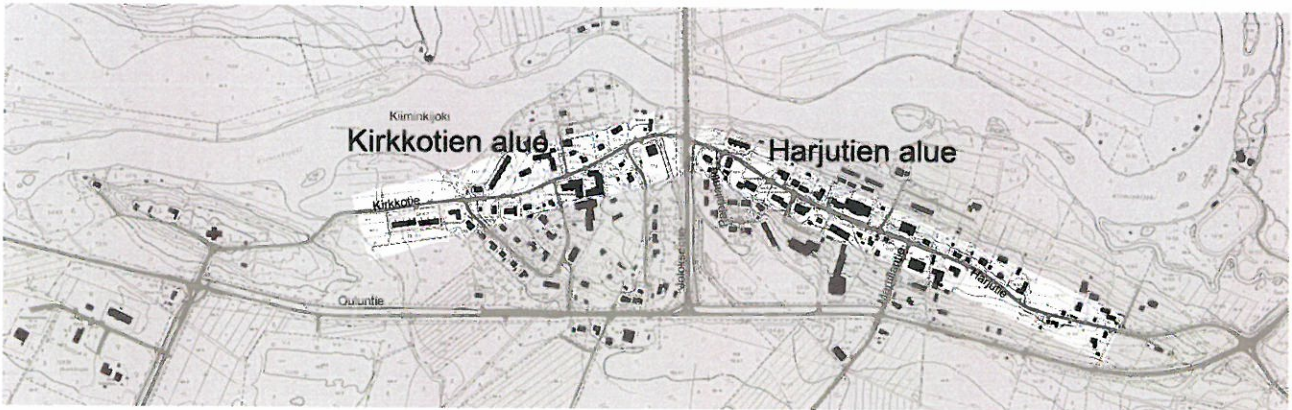
Kuva 7. Esimerkki rivi- tai pienkerrostalon sijoittamisesta rinteeseen, pihajulkisivu.

Kuva 8. Pitkää rakennusmassaa voidaan rytmittää korkeuden vaihteluiden ohella myös sivuttaissuunnassa.

2 Ylikiimingin keskustaajaman rakentamistapaohjeet

Ylikiimingin kirkonkylän alueella on noudatettava edellisten yleisluonteisten ohjeiden lisäksi seuraavia yksityiskohtaisempia rakennustapaohjeita sekä osalle alueista määrättyjä tarkempia ohjeita.

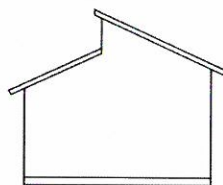
Kuva 9. Ylikiimingin keskustaajama-alue.

2.1 Runkosyvyys ja kattomallit

- Uudisrakennusten tulee keskusta-alueella olla vanhan rakennuskannan mukaisesti pitkänmallisia ja kapearunkoisia. Asuinrakennusten suositeltava pituus on enintään 18 m ja runkosyvyydeksi suositellaan alle yhdeksää metriä. Runkosyvyys saa olla enintään 10 m (ks. kuvat 17 ja 19). Rivitalojen pituudet tulee tarkistaa tapauskohtaisesti ja rakennuksen massa tulee rytmittää korkeussuunnassa tai sivuttaissuunnassa tai molemmissa (ks. kuvat 6, 7 ja 8).
- Alueella on käytettävä harjakattoa. Ylikiimingissä tyypillinen kattomalli on satulakatto ja sitä tulee suosia myös uudisrakentamisessa. Myös kahteen suuntaan kallistuva pulpettikatto voi tulla joissain kohteissa kysymykseen.

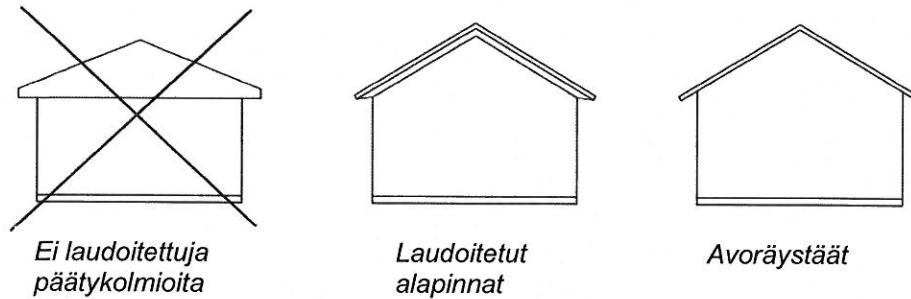
satulakatto

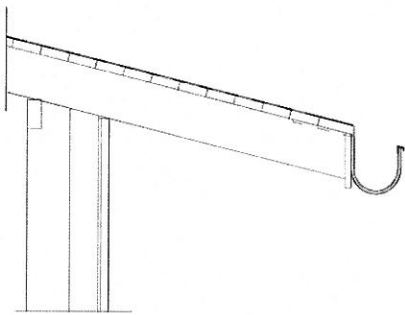
Kahteen suuntaan kallistettu pulpettikatto

Kuva 10. Kattomallit.

- Räystäiden tulee olla avoräystäitä, mutta myös umpeen laudoitetut räystäään alapinnat on sallittu. Laudoitettuja päätykolmioita ei alueelle saa rakentaa.

Kuva 11. Räystäät.

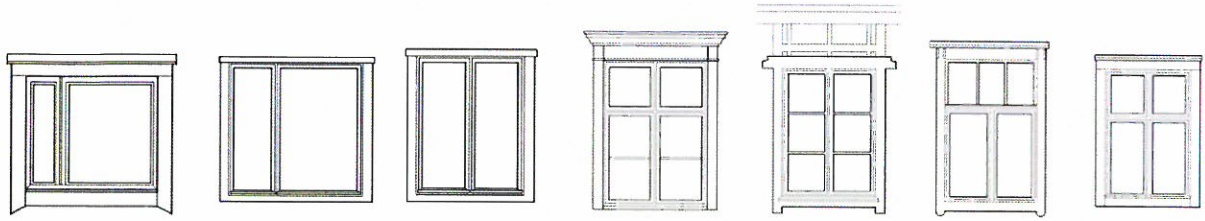

Kuva 12. Esimerkkipiirustus avoräystäästä.

2.2 Materiaalit ja yksityiskohdat

- Julkisivumateriaaleista puu kuuluu luontevimmin paikalliseen rakennusperinteeseen. Sitä tulee käyttää uudisrakennusten julkisivumateriaalina suurimmassa osassa keskustaajamaa.
- Julkiset rakennukset voivat olla myös punatiiltä.
- Kyläkuvan yhtenäisyyden lisäämiseksi on puupintaisissa asuinrakennuksissa pyrittävä käyttämään suurimmaksi osaksi vaakalaudoitusta.
- Pyöröhirren ja pyöröhirttä jäljittelevän paneelin käyttö julkisivuissa on kiellettyä.
- Hirrestä rakennettaessa on päärakennuksissa käytettävä lyhytnurkkia.
- Lohkopintaista tiiltä ei saa käyttää. Vaaleiden tiilien saumat eivät saa olla tummia.
- Korkeita betonisokkeleita ei saa käyttää. Suositeltava sokkelin korkeus maanpinnasta on 30 – 60 cm. Rinneratkaisut tehdään tapauskohtaisesti.
- Lattiankorko tulee olla vähintään 40 cm maanpinnan yläpuolella.
- Rakennusten koristeelliset yksityiskohdat keskittyvät perinteisesti ikkunalaudoitukseen ja kuisteihin. Koristelussa suositellaan hillittyä linjaa ja siinä sovelletaan jo olemassa olevia paikallisia malleja. Nauhaikkunoita on vältettävä.
- Suositeltavimmat kattomateriaalit ovat kolmiorimahuopa ja konesaumattu pelti.
- Räystäiden tulee ulottua vähintään 50 cm etäisyydelle seinästä. Pienissä ulkorakennuksissa räystään pituus voi olla pienempi.

Tarkempia ohjeita materiaalin ja värityksen valitsemiseksi on lueteltu myös alueittain jaotelluissa ohjeissa.

Kuva 13. Ylikiimingin kirkonkylän vanhoja ikkunatyyppejä.

2.3 Väritys

Uudisrakennusten maalauksessa ja vanhojen rakennusten uusintamaalaamisessa tulee käyttää alueelle tyypillisiä värisävyjä. Näitä ovat puna- ja keltamulta sekä erilaiset vaaleat sävyt, kuten vaaleankeltainen, vaaleanharmaa, kermanvalkoinen ja vaalea beige. Ikkunanpuitteet, ikkunalistat, räystäät ja muut listat maalataan valkoiseksi tai vaaleanharmaiksi, vaaleissa rakennuksissa myös pääväriä tummemmat, esimerkiksi ruskean eri sävyt, tulevat kysymykseen. Katon väriksi tulee valita perinteisiä tummia värejä (musta, harmaa, tummanruskea, vihreä ja raudanpunainen).

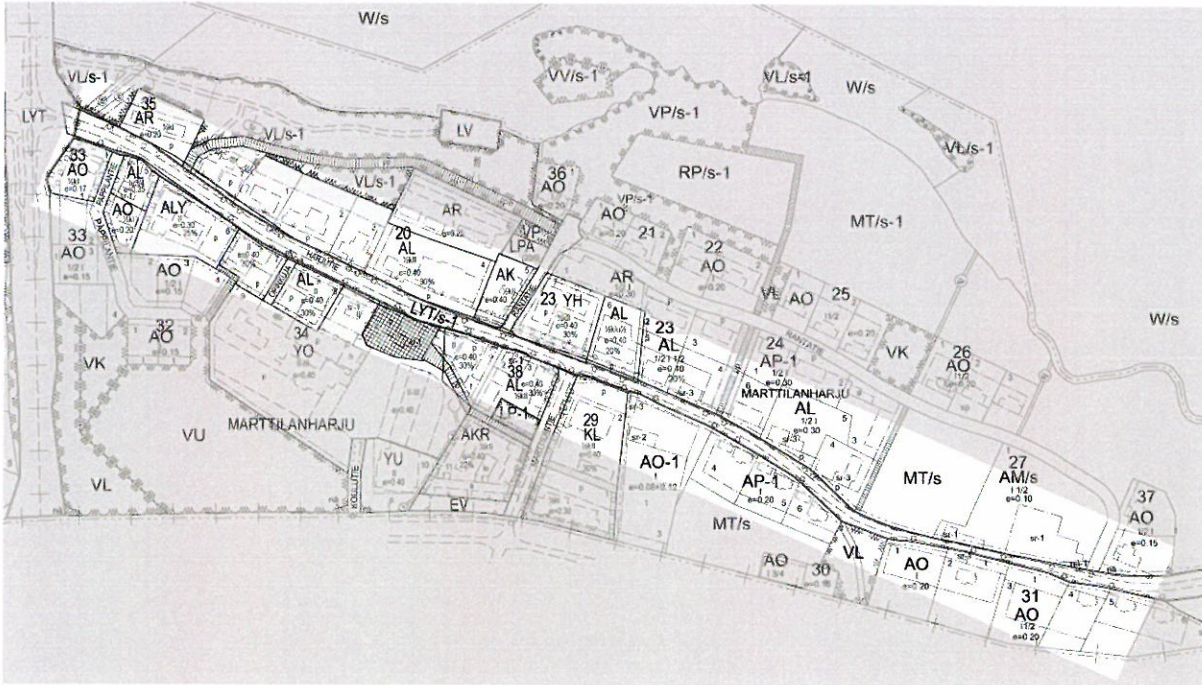
Yksinkertaisia neuvoja värin valitsemiseksi ovat muun muassa seuraavat:

1. Maalaa lisärakennus samalla sävyllä ja vaaleusasteella kuin muut pihapiirin lisärakennukset on maalattu. Jos muita rakennuksia ei ole, valitse päärakennuksen sävy.
2. Tee uudelleenmaalaus samalla sävyllä kuin vanha tai valitse rakennuksen alkuperäinen väri.
3. Ota kokonaisuus huomioon värejä valitessasi.
4. Vältä voimakkaita ja räikeitä sävyjä.

Suositteluvia väriyhdistelmiä:

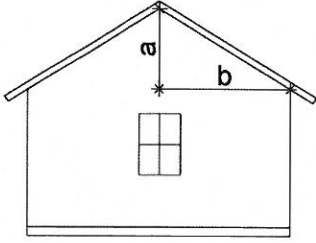
Rakennuksen pääväri	Ikkunalistat, räystäät ja muut listat	Portaat, ovet ja muut vastaavat osat
punamulta	vaaleat sävyt, valkoinen, helmenharmaa	ruskea, harmaa, musta
keltamulta	valkoinen	ruskea, valkoinen
vaaleankeltainen	valkoinen, ruskean ja punaruskean sävyt	ruskea, valkoinen
harmaa	valkoinen, erilaiset murretut pääväriä tummemmat sävyt esim. siniharmaa ja ruskean sävyt	ruskea, tummempi harmaa, musta
punatiili	valkoinen, vaaleanharmaa	laajemmat puuosat: punamulta, valkoinen, vaaleat sävyt
vaalea tiili	ruskean sävyt, tummanharmaa, tummat sävyt	laajemmat puuosat: valkoinen, harmaan erisävyt, ruskea

2.4 Harjutien ympäristö

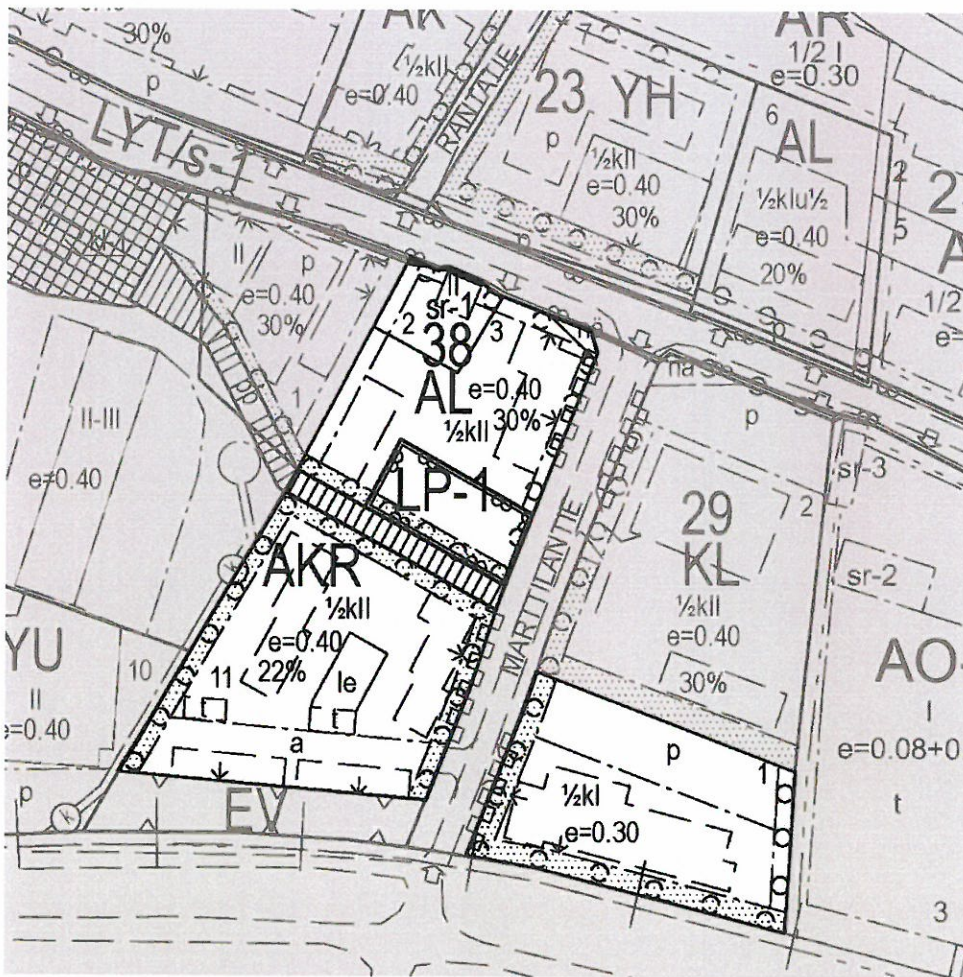
Kuva 14. Harjutien ympäristö.

- Päärakennukset on sijoitettava tiiviisti tietä rajaamaan. Piharakennusten avulla muodostetaan yksityisemmät piha-alueet. Rakennusten sijoittelussa on myös otettava huomioon näkymät harjulta avautuvaan maisemaan.
- Maanpintaa ei saa pengertää ja rakennukset on porrastettava rinteen mukaisesti (ks. asemakaava).
- Enintään kaksi kerrosta (ks. asemakaava)
- Päärakennusten tulee olla suurimmalta osalta vähintään 1½ -kerroksisia. Harjutiellä tulee välttää matalaa ja pitkää vaikutelmaa. Rakennusmassan tulee selkeästi rajata raittia (etäisyys tiestä 3 - 6 metriä ks. asemakaava).
- Asuinrakennusten suositeltava runkosyvyys on 6 - 8 metriä. Erikoistapauksissa runkosyvyys saa olla enintään 10 metriä (ks. kuva 17). Liiketilojen runkosyvyys on enintään 12 metriä.
- Katon kaltevuus on 1:1,5 - 1:2,5.
- Kattomateriaaliksi suositellaan kolmiorimahuopakatetta tai saumattua peltiä. Suuriprofiilisia peltikatteita ei pidä käyttää.
- Tielle päin olevissa ikkunoissa on pyrittävä rauhallisuuteen ja vertikaalisuuteen ikkunan muodon, jakojen ja symmetrisyyden avulla. Nauhaikkunoita ei tule käyttää. Liiketilojen ikkunat suunnitellaan tapauskohtaisesti.
- Asuinrakennukset ovat puuverhoiltuja ja niissä on vaakalaudoitus. Julkisissa rakennuksissa ja liiketiloissa voidaan käyttää puun ohella myös punatiiltä.

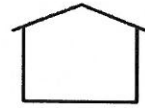
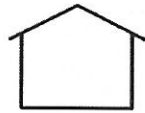
Kuva 15. Katon kaltevuus on a:b.

2.5 Kortteli 38 tontit 5 ja 2, kortteli 29 tontti 1 (Marttilantien ympäristö)

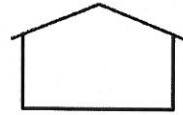
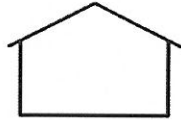
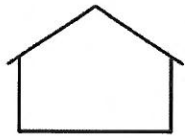

Kuva 16. Kortteli 38 tontit 5 ja 2, kortteli 29 tontti 1.

- Rakennusten rinteeseen sovittamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota. Pengertäminen on ehdottomasti kielletty.
- Rakennusten on oltava suurimmalta osalta vähintään 1½ -kerroksisia.
- Asuinrakennusten suositeltava runkosyvyys on 6–8 metriä (ks. kuva 17). Erikoistapauksissa runkosyvyys saa olla enintään 10 metriä. Liiketilöiden runkosyvyys saa olla enintään 12 metriä.
- Julkisivumateriaali on asuinrakennuksissa puu (vaakalaudoitus) ja liiketiloissa punatiili. Pyöröhirttä ja sitä jäljittelevää paneelia ei saa käyttää.
- Rakennusten päävärinä käytetään punamultaa ja tiilenpunaista, tehostevärinä listoissa ja räystäissä ym. käytetään valkoista tai helmenharmaata.
- Katon materiaali on musta tai tummanharmaa kolmiorimahuopa tai konesaumattu pelti.
- Katon kaltevuus 1:1,5 - 1:2,5.

Rungon syvyys 6 m

Rungon syvyys 8 m

Katonkallistus 1:1,5

Katonkallistus 1:2

Katonkallistus 1:2,5

Kuva 17. Esimerkkejä suositeltavista katonkallistuksista ja rakennusten rungon syvyydestä Harjutien ympäristössä ja Marttilantien yhteydessä.

